

Krysiak, Władysław

40-lecie Oddziału Narodowego banku Polskiego w Płocku

Notatki Płockie 29/3-120, 47-51

1984

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych oraz w kolekcji mazowieckich czasopism regionalnych mazowsze.hist.pl.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

40-lecie Oddziału Narodowego Banku Polskiego w Płocku

Służba dla narodu — naszą powinnością.

Pierwszą instytucją finansową w Polsce był Bank Polski, jako państwowy bank emisyjny, założony w 1828 r. przez ministra przychodów i skarbu w Królestwie Polskim — F. K. Lubbeckiego-Druckiego. Bank ten rozwijał wszechstronną działalność: emitował bilety bankowe, wymienialne na monety srebrne, finansował górnictwo, przemysł, handel, budowę kolei na ziemiach byłego Królestwa Polskiego. W roku 1870 rząd carski odebrał Bankowi Polskiemu przywilej emisji, aż wreszcie w 1886 roku jego działalność przejął rosyjski Bank Państwa.

W okresie zaborów, jedną z form, o czym należałoby tu wspomnieć, organizowania ruchu gospodarczo-społecznego na naszym terenie była założona w listopadzie 1844 r. tzw. „Kasa Oszczędności”. Trudno jednak ustalić jak długi był okres jej działania z powodu braku odpowiednich danych.

Po I wojnie światowej reaktywowana została w 1924 r. działalność Banku Polskiego, jako uprzywilejowana spółka akcyjna z kapitałem 100 mln zł. Zadaniem banku w okresie międzywojennym było regulowanie obiegu pieniężnego i ułatwianie udzielania kredytów. Bank Polski wycofał z obiegu bilety Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej, opiekujące na marki polskie, wprowadzając w ich miejsce swoje bilety złotowe, w stosunku 1,8 mln marek=1 zł.

Działalność kredytowa Banku Polskiego polegała przede wszystkim na dyskontowaniu weksli, pochodzących z dokonanych obrotów gospodarczych. Po 1930 r. przedmiotem dyskonta były również weksle, wynikające z pomocy finansowej dla rolnictwa oraz finansowania inwestycji.

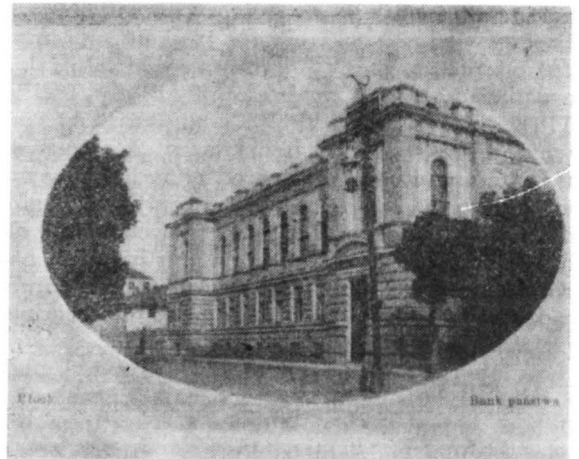
Po wrześniu 1939 r. Bank Polski wywiózł za granicę cały zapas złota i inne wartości, siedzibą Banku Polskiego do czerwca 1940 r. był Paryż, a następnie Londyn, skąd bank ten w 1946 r. powrócił do kraju z zapasami złota.

W okresie okupacji hitlerowskiej zlikwidowano banki na terenach przyłączonych do Rzeszy. Na obszarze tzw. Generalnej Guberni działalność banków była ograniczona. Miały one kierownictwo niemieckie i obsługiwały w zasadzie tylko firmy niemieckie.

Tuż po zakończeniu II wojny światowej, bo już 15 stycznia 1945 r., jednym z pierwszych dekretów Rządu PRL powołano do życia Narodowy Bank Polski, jako centralny bank emisyjny ze szczególnymi pełnomocnictwami. W tej sytuacji dawny Bank Polski ulegał likwidacji, zakończonej w 1952 r.

System bankowości w Polsce Ludowej był kilkakrotnie reformowany, a mianowicie w latach: 1951, 1953, 1957, 1975 i 1982, a to celem jego dostosowania do potrzeb rozwijającej się gospodarki socjalistycznej. Narodowy Bank Polski spełnia w naszej gospodarce dwie podstawowe funkcje: kredytową i rozliczeniową. Początkowo pełnił tylko rolę banku emisyjnego, oddziałując na gospodarkę kraju poprzez regulowanie emisji i finansowanie innych banków. W wyniku reformy bankowości dokonanej w latach 1946—1953 NBP rozpoczął przejmowanie bezpośredniego kredytowania od innych banków, koncentrując u siebie kredytowanie gospodarki narodowej, z wyjątkiem jednostek gospodarczych, finansowanych przez Bank Inwestycyjny i Bank Rolny.

Oddział NBP w Płocku uruchomiony został jako jeden z pierwszych w kraju. Oddział mieści się w gmachu dawnego Banku Państwa, a później Banku Polskiego.

Bank Państwa z roku 1905

fol. ze zbiorów autora

Budowa jego zakończona została w 1905 r. Projektantem tego obiektu, jednego z ciekawszych w architekturze miasta, był arch. Bolesław Zienkiewicz. Warto tu też wspomnieć, że pracownikiem jeszcze ówczesnego Banku Państwa w Płocku był ojciec naszego poety — Antoni Broniewski.

Dyrektorami oddziału płockiego NBP byli kolejno: Józef Niklewicz, Ignacy Bazylski, Mieczysław Wulert, Antoni Lewandowski, Marian Frankiewicz, Stanisław Plata, Józef Letki i aktualnie Marian Kurzawa. Personel banku

w pierwszych latach po wojnie stanowili w większości pracownicy przedwojennych instytucji finansowych. Podstawowymi zadaniami oddziału banku w tym czasie była obsługa kasowa oraz organizowanie rozliczeń pieniężnych jednostek gospodarczych. Oddział obsługiwał wówczas cztery powiaty: gostyniński, płoński, sierpecki i płocki.

W okresie 3-letniego planu odbudowy gospodarczej (1947—1949) wzrosła rola NBP, który rozpoczyna gromadzenie wszystkich środków finansowych przedsiębiorstw gospodarki społecznej, pełniąc jednocześnie funkcje organu finansującego i kontrolującego wszystkie przedsiębiorstwa i inne jednostki organizacyjne. W tej sytuacji wzrosła też rola i zadania naszego Oddziału dla potrzeb rozwijającego się miasta i regionu.

W wyniku dekretu o reformie bankowości z 25 listopada 1948 r., NBP przekształcił się w jedyny w Polsce bank kredytu krótkoterminowego, centralę rozliczeń oraz aparat kontroli i finansowania przedsiębiorstw i innych organizacji gospodarki narodowej.

Uchwałą Rządu z 20 lipca 1949 r. wprowadzono w banku planowanie kasowe. Zwiększa się, choć niewspółmiernie do wzrostu zadań, liczba pracowników oddziału, osiągając w 1949 r. 32 osoby. W części parterowej oddziału miał swoją siedzibę ówczesny Urząd Skarbowy.

Od początku swego funkcjonowania oddział podejmuje także różne formy działalności społeczno-kulturalnej, organizując m.in. pomoc lekarską dla swoich pracowników i ich rodzin, stółkę, wczasy w ośrodkach bankowych i inne. Już od 1946 r. istnieją na terenie oddziału takie organizacje zakładowe jak np: ZZPPISp, PZPR, TPPR, ZMS, PTE i PTTK, angażując pracowników do społecznego działania. Z uwagi na skromne wówczas wynagrodzenie bankowców w pierwszych latach odbudowy kraju, ze względu na sytuację gospodarczą, spowodowaną olbrzymimi stratami i zniszczeniami majątku narodowego przez okupanta — organizacje istniejące w banku udzielały pomocy materialnej pracownikom i ich rodzinom.

Kolejnym etapem odbudowy kraju był plan 6-letni (1950—1955). W tych latach nastąpiły dalsze zmiany w działalności i strukturze organizacyjnej oddziału banku.

Już w 1950 r. rozpoczęto przejmowanie agend Kasy Skarbowej, realizując zasadę: w każdym powiecie oddział banku. Przejęto też obsługę budżetu państwa. W tym samym roku powierzono naszemu oddziałowi obowiązek zorganizowania oddziałów NBP w Gostyninie, Płońsku i Sierpcu, w związku z uzyskaniem pełnej samodzielności przez te powiaty.

Ofiarną pracą wykazał się także zespół pracowników Oddziału (obok pracy w terenie) przy wymianie pieniędzy w 1950 r., uzyskując jak najlepszą ocenę przez Centralę NBP i władze administracji terenowej. Wyrazem tego było wyróżnienie szeregu pracowników m.in. nagrodami pieniężnymi.

Dalszemu zwiększaniu ulegają też czynności bankowe, zwłaszcza po przejściu do kontroli i finansowania z Banku Rolnego Spółdzielni CRS „Samopomoc Chłopska”, spółdzielni produkcyjnych oraz kas spółdzielczych.

Od 1 stycznia 1951 r. kierownictwo oddziału przejął Mieczysław Wulert. Dobre wyniki pracy oddziału były podstawą do kwalifikowania go jako jednego z najlepszych w kraju i województwie. Dowodem tego jest wielokrotne zdobywanie I miejsca w skali krajowej i wojewódzkiej. Podobną ocenę uzyskuje oddział od pierwszych lat po wojnie we współzawodnictwie pracy, jak również w ruchu racjonalizatorskim. Znajdowało to wyraz w opracowywaniu przez tzw. „sztabowych” pracowników całego szeregu wniosków i usprawnień w zakresie księgowości banku jak też finansowania i kredytowania jednostek gospodarczych.

Płock, 7 lutego 1947. Wizyta delegacji Międzynarodowego Banku Inwestycyjnego w Moskwie oraz przedstawicieli centrali NBP w oddziale banku w Płocku. Od prawej: Stanisław Kobak — wiceprezes MBI w Moskwie, W. A. Worobitow — prezes MBI, K. Głazewski — dyrektor Departamentu Zagranicznego NBP, Józef Letki — dyrektor oddziału NBP w Płocku, R. Kłopotowski — dyrektor Gabinetu Prezesa NBP i prof. dr Zdzisław Fedorowicz — I zastępca prezesa Narodowego Banku Polskiego.

fot. ze zbiorów autora

15 kwietnia 1955 r. kierownictwo oddziału objął Marian Frankiewicz — uprzedni dyr. oddziału wojewódzkiego w Białymstoku. Oddział banku płockiego wizytują wielokrotnie delegacje z ministerstw, Centrali NBP oraz delegacje zagraniczne. Spośród tych ostatnich należałoby

wymienić przykładowo delegacje z następujących państw: Bułgarii, Czechosłowacji, Niemieckiej Republiki Demokratycznej, Rumunii, Związku Radzieckiego, Iraku i Stanów Zjednoczonych.

W wyniku reorganizacji systemu bankowego, wprowadzonego uchwałą Rady Ministrów z dnia 22 grudnia 1958 r. — przekazano 1 stycznia 1959 r. Polskiej Rolnemu kredytowanie rolnictwa oraz spółdzielni oszczędnościowo-pozyczkowych (SOP).

W 1961 r. powołany został oddział Banku Inwestycyjnego. Jedną z wcześniejszych również uchwał Rady Ministrów, a mianowicie z dnia 18 stycznia 1957 r., bank przejął kontrolę przedsiębiorstw i innych zakładów pracy w zakresie funduszu plac. Wielkie przemiany w Płocku i jego dynamiczny rozwój zapoczątkowała uchwała nr 2/59 KERM z dnia 5 stycznia 1959 r. (jedna z ostatnich jego uchwał), lokalizująca w Płocku budowę Mazowieckich Zakładów Rafineryjnych i Petrochemicznych. Budowa tych zakładów spowodowała rozbudowę już istniejących zakładów i ich modernizację, a także tworzenie się nowych, często wiążących się z tą wielką budową, jak np.: PBP „Petrobudowa”, „Naftobudowa” i „Naftoremont”, „Izokor-Instal” czy „Cotex”.

Wybudowano też w odległości około 30 km od Płocka, w miejscowości Konstantynów, stację radiową z najwyższym dotychczas masztem w Europie wysokości 646 m.

Uprzemysłowienie nie tylko Płocka, ale całego naszego regionu spowodowało równocześnie zwiększone zainteresowanie możliwościami uzyskania tu pracy i imigrację ludności niemal z całego kraju. Na skutek tego Płock, który przed wojną posiadał około 33 tys. mieszkańców, osiągnął aktualnie liczbę przekraczającą 110 tys., co stanowi ponad 3 krotny wzrost w stosunku do stanu sprzed 1939 r. Powstają nowe dzielnice miasta, a wraz z tym następuje rozwój tzw. infrastruktury, dostosowany do potrzeb rozwijającego się miasta i regionu. To wszystko znalazło także swój wyraz w zwiększonych niewspółmiernie czynnościach bankowych w wydziale operacyjno-rachunkowym i w wydziałach kredytowych. Przy tym należy podkreślić, że wskaźnik wzrostu obowiązków oddziału jest znacznie wyższy od wskaźnika wzrostu liczby pracowników. Świadczy to z jednej strony o zdyscyplinowaniu załogi, a z drugiej o opanowaniu czynności bankowych, jak też o znacznym wzroście wydajności pracy. Osiągnięcia te są również efektem zastosowania usprawnień racjonalizatorskich. Wyniki te znalazły uznanie ze strony kierownictwa Centrali NBP jak i naszego oddziału. Dowodem tego m.in. była ukończona w 1961 r. budowa domu mieszkalnego dla 17 rodzin pracowników.

W 1961 r. kierownictwo oddziału przejął, po odejściu na emeryturę Mariana Frankiewicza — Stanisław Plata. Rozpoczęto na większą skalę modernizację pomieszczeń oddziału, sprowadzo-

no nowoczesne maszyny liczące typu „Ascota”, a równocześnie zaadaptowano dwa pokoje w części dolnej gmachu na świetlicę. W tym też czasie wybudowano i wyposażono ośrodek wypoczynkowy w Łącku-Grabinie przeznaczony przede wszystkim dla pracowników banku naszego regionu. Położenie ośrodka nad jeziorem na obszarze Costynińskiego Parku Krajobrazowego, w odległości zaledwie 8 km od Płocka stwarza bardzo dogodnie warunki i możliwości wypoczynku i rekreacji.

W kwietniu 1965 r., w XX rocznicę powstania oddziału banku płockiego odbyła się w pałacu FWP w Łącku jubileuszowa uroczystość. Wzięli w niej udział przedstawiciele władz centralnych NBP, jak też władz terenowych. Zasłużonym pracownikom przyznano szereg odznaczeń państwowych i resortowych.

W związku z jubileuszami oddziału XX i XXV-lecia zespół podjął różnorodne, istotne dla banku zobowiązania, w zakresie zagadnień ekonomicznych i działalności społecznej, ujęte w 34 punktowym programie, wzywając równocześnie do podjęcia podobnego zobowiązania wszystkie oddziały na terenie całego kraju. Zobowiązania te zostały niemal całkowicie zrealizowane i są ujęte w kronice oddziału.

Dużą uwagę przywiązywano do spraw permanentnego kształcenia zawodowego poprzez organizowanie odpraw szkoleniowych, kursów i wymiany doświadczeń w najlepiej funkcjonujących oddziałach na terenie całego kraju. Dla przykładu tylko w 1969 r. zorganizowano 101 takich odpraw szkoleniowych, m.in. dla kadry rezerwowej banku. Organizowano również narady szkoleniowe w zakresie znajomości przepisów finansowych, w tym bankowych dla kierowników zakładów pracy naszego regionu.

Dużą też pomoc w różnych formach okazywano szczególnie pracownikom studiującym na wyższych uczelniach, a głównie w SGPiS, poprzez pomoc w uzyskaniu dla nich potrzebnych podręczników, udzielanie zasiłków finansowych i urlopów okolicznościowych na egzaminy i kolokwia.

1 stycznia 1970 r. rozporządzeniem Rady Ministrów z 23 października 1969 r. (Dz.U. Nr 31, poz. 252) przejęto oddział Banku Inwestycyjnego w Płocku, tworząc dwa wydziały, a mianowicie: wydział kredytowania przedsiębiorstw przemysłowych oraz wydział budownictwa.

Następnym z kolei dyrektorem oddziału w 1971 r. został J. Letki, który pełnił tę funkcję do 1981 r.

Jak wynika z analiz przeprowadzanych w oddziale dla naszego okręgu bankowego, przemysł płocki osiągał z roku na rok coraz lepsze wyniki. I tak np. w 1972 r. cały przyrost produkcji globalnej osiągnięty został drogą wydawnego zwiększania wydajności pracy sektora gospodarki uspołecznionej.

Osiągnięto poważny wzrost (w tymże 1972 r.) produkcji towarowej jak i sprzedaży wyrobów w granicach przeciętnej dla kontrolowanych przez oddział jednostek gospodarki uspołecznio-

nej około 30%. Dobrze wyniki w tym zakresie uzyskały również spółdzielnie pracy. O rozwoju przemysłu płockiego stanowi choćby fakt, że ogólna wartość produkcji towarowej już w 1972 r. stanowiła około 30% ogólnej wartości produkcji całego ówczesnego województwa warszawskiego (sprzed 1975 r.)

W związku ze zmienionym podziałem administracyjnym kraju z dniem 1 lipca 1975 r. i utworzeniem 49 województw nastąpiły również zmiany w strukturze organizacyjnej NBP.

Celem zapewnienia funkcjonowania i dostosowania do nowych zmienionych zadań NBP, nastąpiło w tym samym czasie powołanie do życia oddziału wojewódzkiego NBP w Płocku, z równoczesnym przyłączeniem PKO do NBP. Oddział wojewódzki pełni od tego momentu funkcje jednostki bezpośrednio nadrzędnej nad oddziałami operacyjnymi NBP i PKO, w Płocku, Gostyninie, Kutnie, Łęczycy i w Sierpcu, nadzorując i kontrolując pracę tych jednostek w ramach odpowiednio zmienionych przepisów bankowych obowiązujących do 1981 r. włącznie.

W roku 1982 zostały znowelizowane przepisy, dotyczące prawa bankowego i statutu Narodowego Banku Polskiego. Stanowi o tym ustawa z dnia 26 lutego 1982 r., zamieszczona w Dz.U. nr 7 poz. 56 w zakresie prawa bankowego oraz w tejże ustawie pod poz. 57, dotyczącej statutu NBP. W świetle tych przepisów do oddziałów okręgowych NBP należy zapewnienie prawidłowej realizacji zadań, wykonywanych przez te jednostki organizacyjne, prowadzące działalność w okręgu bankowym, a w szczególności:

- współdziałanie w opracowywaniu planu kredytowego i innych planów sporządzanych przez NBP oraz sprawozdań i analiz z przebiegu ich realizacji,
- podejmowanie decyzji kredytowych w zakresie ustalonym przez Prezesa NBP,
- zapewnienie prawidłowej organizacji i warunków pracy jednostek organizacyjnych oraz pomocy koniecznej do sprawnego ich działania,

- nadzór nad działalnością jednostek organizacyjnych oraz wydawanie im odpowiednich poleceń i wytycznych,
- współpraca z terenowymi organami administracji państwowej, organizacjami gospodarczymi, instytucjami i organizacjami finansowymi w sprawach dotyczących działalności NBP oraz reprezentowanie NBP wobec tych organów, organizacji i instytucji.

Natomiast do zadań oddziałów operacyjnych NBP należy bezpośrednia realizacja zadań NBP, a w szczególności:

- udzielanie kredytów jednostkom gospodarki uspołecznionej,
- prowadzenie rachunków bankowych,
- przeprowadzanie rozliczeń pieniężnych,
- wykonywanie kasowej i rozliczeniowej obsługi budżetu państwa,
- dokonywanie operacji walutowych i dewizowych,
- przyjmowanie na przechowanie przedmiotów i papierów wartościowych oraz dokumentów,
- wykonywanie innych czynności, określonych w przepisach i instrukcjach NBP.

Znowelizowane przepisy, wynikające z ustawy, o której wspomniano poprzednio uściślają i rozszerzają dotychczasowe czynności, zadania i uprawnienia bankowe. Dotyczą one równocześnie obowiązków jednostek gospodarki uspołecznionej i nieuspołecznionej oraz osób fizycznych wobec NBP, ustalonych dla tych jednostek szczegółowymi przepisami prawa bankowego i statutu NBP. W dniu wejścia ww. ustawy, poza Narodowym Bankiem Polskim, prowadzą działalność:

- 1) Bank Gospodarki Żywnościowej oraz zrzeszone w nim banki spółdzielcze,
- 2) Bank Handlowy w Warszawie S.A.,
- 3) Bank Polska Kasa Opieki S.A.

Przykładem wzrastających z okresu na okres czynności banku płockiego mogą być podstawowe wskaźniki, ujęte w następującej tabeli:

Lp.	Treść	podstawowe wskaźniki w latach:				
		1956	1960	1964	1968	1983
1	wpłaty kasowe ilościowo	106 014	52 008	131 668	132 240	148 380
2	wypłaty kasowe ilościowo	42 802	16 392	35 082	38 040	44 350
3	dokumenty memoriałowe kasowe ilościowo	216 728	258 360	568 934	720 844	1320 576
4	awizy wysłane ilościowo	27 281	12 799	31 898	37 212	66 492
5	żądania zapł. przyjęte ilościowo	58 395	36 080	87 267	122 760	209 328
6	liczba pracowników umysłowych	54	54	60	65	132
7	liczba pracowników fizyczn.	8	6	9	13	22
8	liczba przed. kredyt.	62	68	67	67	52
9	liczba rachunków bankowych	980	1 231	1 082	1 058	1 183
10	ludność miasta (w tysiącach)	37,9	42,8	52,2	67,2	ponad 110

Oddział banku w swym działaniu nie ograniczał się do sfery zagadnień wyłącznie ekonomicznych. Pracownicy nasi w niemałym stopniu aktywnie działali w banku i poza nim w szeregu organizacjach, instytucjach i komisjach, przyczyniając się do realizacji na naszym terenie zamierzeń Partii i Rządu. Tego rodzaju działalność była najlepszą formą współuczestniczenia w życiu społeczno-gospodarczym miasta i regionu, a takich właśnie działań i postawy oczekuje się od pracowników bankowych. Wyrażają je odpowiednie przepisy NBP. Stanowi o tym także rozporządzenie Rady Ministrów z 24 października 1983 r. (Dz. U. nr 64, poz. 290) nowelizujące w tym przedmiocie wymogi w stosunku do pracowników NBP.

Przykładem takiego działania jest praca m.in. Koła PTE, które od chwili założenia wykazuje ożywioną działalność, nie tylko zresztą na terenie oddziału, współpracując z Oddziałem Wojewódzkim PTE. Jego udział w szkoleniu kadry zawodowej naszego Oddziału i organizowaniu porad dla kierownictwa jednostek gospodarczych, finansowanych przez NBP jest niewątpliwy.

Podobnie dobre wyniki pracy osiągało Koło Zakładowe PTTK, które w swej działalności nie ograniczało się do organizowania różnego rodzaju imprez jak np.: wycieczki krajowe czy zagraniczne, wyjazdy na spektakle teatralne do różnych miast w kraju. Jego działalność integrowała załogę oddziału, pośrednio przyczyniając się do osiągania lepszych efektów ekonomicznych banku. Przykładem dobrej pracy Koła PTTK może być także zorganizowanie spotkania w naszej świetlicy z prof. dr. Włodzimierzem Szafrąnskim, który w dniu 23 marca 1973 r. wygłosił prelekcję na temat: *Rola m. Płocka i jego znaczenie w okresie średniowiecza — na tle wyników badań archeologicznych*. Spotkanie to wzbudziło duże zainteresowanie. Było ono uzupełnione planszami i kolorowymi przeźrocami. Wzięło w tym spotkaniu udział około 150 pracowników z rodzinami oraz osoby spoza banku. Po raz pierwszy i jedyny zdarzyło się — jak oświadczył prof. Szafrąnski — aby jakkolwiek zakład pracy zainteresował się dotychczas jego badaniami naukowymi.

Osiągnięcia oddziału w ciągu 40-lecia znajdowały uznanie w opinii i wynikach rewizji ze strony Centrali NBP jak również innych jednostek kontroli. Oceny te świadczą o wysokim stylu pracy całej załogi oddziału i są rezultatem stałego szkolenia zawodowego i podnoszenia kwalifikacji tak w wydziałach kredytowych, jak też na wydz. operacyjno-rachunkowym, gdzie np. nastąpiło niemal całkowite

zlikwidowanie różnic kasowych i storn, które są najlepszym miernikiem pracy tego wydziału.

Pozytywnym przejawem pracy banku było również zacieśnienie współpracy z kierownictwami kontrolowanych jednostek gospodarczych w zakresie poprawy dyscypliny finansowej.

Trudno jest w tej krótkiej ocenie dokonać podsumowania działalności oddziału tutejszego NBP w jego różnorodnych aspektach na przestrzeni minionego 40-lecia. Nie wspomniano tu o wielu innych pozytywnych wynikach pracy oddziału w sferze zagadnień ekonomicznych jak też udziału jego — poprzez swoich pracowników — na rzecz naszego miasta i województwa. Wszędzie tam gdzie warunki tego wymagały lub na to pozwalały nie brakło pracowników bankowych. Ujęcie bardziej wszechstronne i wyczerpujące dokonań płockiego NBP, w sferze zagadnień ekonomicznych i w życiu społeczno-kulturalnym naszego okręgu, wymagałoby oddzielnego bardziej wnikliwego opracowania. Materiały do tego rodzaju analiz zawiera m.in. interesująco prowadzona kronika bankowa, obejmująca okres działalności płockiego NBP od 1945 r., z uwzględnieniem wcześniejszych wydarzeń. Z niej także w dużej mierze czerpano informacje do niniejszego opracowania.

W jubileuszowym 1985 roku, kończącym okres 40-letniej działalności tutejszego oddziału NBP, należy obiektywnie stwierdzić, że wypełnił on swe zadania i rolę, jakie wyznaczają odpowiednie przepisy i instrukcje bankowe. Spełnił też poprzez swoich najbardziej aktywnych pracowników autentyczną rolę w pracy kulturalnej i propagandowej na rzecz miasta i naszego okręgu.

Doceniając tego rodzaju działalność oraz dla usatysfakcjonowania najbardziej aktywnych pracowników NBP (zawodowo i społecznie) na wniosek władz NBP ustanowiona została uchwałą nr 147 Rady Ministrów z 24 października 1983 r. (M.P. nr 38, poz. 217) odznaka honorowa „Zasłużony dla bankowości PRL”, która jest zaszczytnym wyróżnieniem NBP.

Niech za skromne opracowanie będzie choć w pewnym także stopniu formą uznania dla dokonań oddziału płockiego NBP w roku jego jubileuszu 40-lecia.

PRZYPISY

- ¹ Wł. Krysiak, *Kronika Oddziału NBP w Płocku*.
- ² T. Kołodziejak, *Płock 1981 w liczbach*, Płock 1982.
- ³ *Prawo bankowe oraz Statut NBP* (Dz. U. Nr 7/82).
- ⁴ *Uchwała nr 147 RM z dn. 24 października 1983 r.* (M.P. nr 38/83).